

GÉNIUSZ

(Somogyi Ferenc)

"Magyar nyelv"

Petőfi Sándor születésének három évvel ezelőtt volt 150. évfordulója. Ágoston Ede, akinek első könyve, a versben és prózában megírt "Fény és árnyék", 1971-ben jelent meg s 1972-ben az Árpád irodalmi pályázaton ezüst Árpád-éremet nyert, az Árpád Akadémia irodalmi fősztályának meghívott rendes tagja: erre az alkalomra három részben megírta a nagy költő verses életrajzát, amelyet most akkori bírálóinak észrevételei alapján átdolgozott alakban "Amerika fennállásának 200. évfordulójára" igen csinos kivitelben 1-től 1000-ig számozott példányban nyomtatásban is kiadott.

A rendkívül érdekes mű 22 énekben Petőfi Sándor teljes élettörténetét elmondja. *Verselési szempontból* bírálói Arany János eposzainak hatását ismerik fel a műben, amelyet a szerző maga is "verses eposz"-nak nevez. A 12 ütemű, négy soros, párosrímes szakaszokban megírt versek valóban ritmikus gördülékenységgel kapcsolódnak egymásba és ha minden áron hibát akarunk bennük találni, akkor is csak itt-ott bukkanunk egy-két döcögő ritmusra (12-es ütem helyett 11-esre, vagy 13-asra), esetleg sántító rímre. Az ilyesmi azonban Ágoston Edénél nagyobb költők (még éppen Petőfi Sándor) műveiben is elő szokott fordulni. *Tartalmi szempontból* a szerző saját bevallása szerint azt a nagy munkát, amelynek elvégzésére vállalkozott, nagyban megnehezítette a szükséges kútlorrások hiánya. Ez költő részéről ugyanolyan szokatlan, mint manapság a "verses életrajz", vagy éppenséggel a "versregény" (ahogy a mű egyik szakavatott bírálója, Csekey István dr. nevezi azt), amelynek utolsó világsikereit Walter Scott és Lord Byron aratták". A történeti hűséghez való ragaszkodás elkerülhetetlenül csökkenti a költői mű lendületét a mai modern időkben ugyanúgy, akárcsak Tinódi Lantos Sebestyén "historiás énekei" korában. Ezt a hátrányt a "Géniusz" esetében Petőfi rövid életének valóban regényes és költői fordulatai a szerző művének előnyévé varázsolják s az "eposz"-t elejétől végig lebilincselően érdekes és élvezetes olvasmánnyá teszik.

Külön és a legteljesebb elismerés hangján kell megemlítenünk a könyv illusztrációit, Silberhorn Tibor valóban művészi remekeit.

Egyébként a kötethez Tűz Tamás, a hírneves kiváló papköltő írt előszót és Csekey István dr., a san-franciscoi KBRG rádió magyar igazgatója utószót. A kötet végén olvashatjuk még Flórián Tibor, Székely Molnár Imre, Wass Albert, ft. Jaszovszky József dr. érseki tanácsos, ft. Szepe László dr. közíró és Mózsai Ferenc költő elismerő sorait is.

